

HOTEL SALONA PALACE

Hotel Salona Palace nalazi se zapadno od ulaza u Arheološki park Salona u Solinu, s kojim je u sinergiji. Nakana je upućivanje gostiju u Salonu, o čijoj neposrednoj blizini svjedoči i oprema hotela slikama i mozaicima, organiziranim posjetom antičkom lokalitetu, večerom u vlastitom restoranu s jelima iz antike. Arhitektonski projekt je nominiran za prestižnu međunarodnu nagradu za arhitekturu Mies van der Rohe. Ide u popularnu kategoriju luxury resort s aromom drevne Salone, središta rimskih provincija Ilirik i Dalmacije. Autor je arhitekt Neno Kezić, profesor na Fakultetu građevinarstva, arhitekture i geodezije u Splitu i ured Arhipolis. Hotel se prostire na četiri etaže i 3.900 kvadrata. Investicija od 45 milijuna kuna financirana je iz programa za razvoj turizma Hrvatske banke za obnovu i razvoj. Hotel s četiri zvjezdice ima 44 sobe i tri apartmana, kongresnu dvoranu za 300 ljudi, pogodnu i za svadbe, wellness, vanjski i unutarnji bazen, krovnu terasu. Hotel se našao i u vrhu izbora dnevnika The Times među trideset izabranih hrvatskih hotela, koji se ističe i položajem tik uz povijesni lokalitet. Nastojalo se uklopiti hotel u ambijent, rabiti ekološke materijale i domaću vegetaciju. Glavni volumen tvori arhetipski odignuti latinski križ, sa zatravnjenim ravnim krovom, koji je u križištu "usidredn" u tlo, a krakovi se konzolno ističu. Hrabro je to i inovativno oblikovno rješenje, oslonjeno na mjesnu baštinu i nacionalnu tradiciju. Odizanjem od tla omogućeno je strujanje zraka pod zgradom i sačuvana topografija zdjelastog terena, uz kaskade s gustim zelenilom. Time kao da je zemljište sačuvano za eventualna arheološka istraživanja. Rijetkost je ovakva suptilna obazrivost u našem arhitektonskom projektiranju. Perforacije pročelja postižu uzbudljivi ritam nizanjem otvora različitih širina, čime je izbjegnuta poslovična monotonost i repetitivnost, svojstvena većini suvremenih zdanja. Hotel ima i atrij, još jedan element rimske arhitekture, otvoreni središnji dio hotela. Hotelske sobe s jedne strane imaju pogled na arheološki park, Vranjic i Kaštelanski zaljev. Bijela boja dominira, i na jakom dalmatinskom suncu stvara najjače kontraste, s nebom u pozadini, i zelenilom u koje je uklopljena. Na pročelju je urezana i godina gradnje, 2017., rimskim brojkama. Kako vidimo, uloženi su napor u potragu za identitetom, i poveznicom s tradicijom, u novom ruhu, sa svim suvremenim komforom koji se može pružiti.

Hrvatska sve više živi od turizma, i novi hoteli postaju zamašnjaci razvoja. Splitska zračna luka se proširuje, i bilježi rekordne stope rasta prometa, koji je premašio tri milijuna putnika godišnje, te u ljetnim mjesecima ima veći promet od metropole. Takav razvoj pokazuje zastarjelost koncepta dovođenja turista cestovnim putem, jer udio dolazaka zrakom stalno raste, i to uglavnom zahvaljući stranim aviokompanijama. U skladu s tim je produžena pista bračkog aerodroma, najvišega u zemlji, koja će do 2021. moći primiti standardne zrakoplove, kao što su Airbus 320 ili Boeing 737. Već sadašnje produženje piste, s 1.440 na 1.760 metara dovelo je do utrostručenja prometa u dvije godine. Nikom još nije palo na pamet povezati brački aerodrom s otokom Hvarom. Zračna luka Mali Lošinj, iz grada aktualnog ministra turizma, koja je još osamdesetih godina bila avangarda otočne zračne povezanosti zaostala je. U zemlji čijim javnim prostorom dominiraju estrada, politika i šport, arhitekti su, kao vrijedni mravi negdje na margini zanimanja, premda njihov rad oblikuje prostor u kojem boravimo. Ne smiju se reklamirati, svi misle da su bogataši, a malo tko zna čemu služe, u doba kad svako misli da to može biti, i da mu samo treba žig. Ovaj hotel vam je primjer čemu služe.

Ati SALVARO